

Jelentős akciókat bonyolít le a nyáron a városi nőtanács

A népfrentbizottságokkal közösen érdekes és sűrűn látogatott békegyűléseket rendeznek jelenleg a nőtanács tagjai Szegeden. Ezeket tájékoztatják a lakosságot a legfontosabb hazai és külföldi eseményekről, segítik eligazodni az embereknek a nemzetközi kérdésekben. A Szilléri sugáruiti iskolában legutóbb például 130-an jöttek össze, sokan olyanok, akik eddig még nem jártak olyan beszélgetésekre. A Csongrádi sugáruiti iskolába a gyűlésre a zuhogó eső ellenére 70 látogató ment el, akik közül többen felszólaltak, s ösztönítették fel kérdéseiket.

A nőtanács másik érdekes akciója az egészségügyi előadássorozat segítése. Ezeket az előadásokat a Vöröskereszt szegedi szervezetének orvos-aktívái tartják. Mind-

ezeke, mind pedig az előbb említett békegyűlésekre, családlatogatás során, személyesen is meghívják a környék lakóit. Már most kidolgozták a tervet, miképpen alapozzák meg a szülői munkaközösségek jövő iskolaelvi munkáját. Több *ankétot rendeznek a nyáron, a fiatalok iskolai és otthoni nevelése közötti kapcsolatáról, a fiatalok erkölcsi és egyéb problémáiról.* Összeírják, kik azok a szülők, akiknek kisgyermekük most, ősszel megy először iskolába és velük szintén megbeszélést tartanak. Érdekes színfolt lesz a kerületek életében a korábban bevált kulturális műsorral kísért *nyári vasárnap-délutánok felújítása, először Mihályteleken és Petőfitelepen.*

E nagyobb szabású rendezvények és akciók mellett

a városi és kerületi nőtanácsok tagjai fejlesztik a szabadtéri játékok idejére a bevált pótmama-szolgálatot, segítenek a szakszervezeti nőbizottságoknak a kultúrjatszótérek társadalmi felügyeletében, a gyermekek helyes szünidei foglalkoztatásában. Összeírják az érdeklődőket, újabb nőket nyerne meg, hogy *házi munkájuk mellett végezzék el magánúton az általános iskola nyolc osztályát.* Szervezik a szülők akadémiajára és a parasztlakta kerületekben a mezőgazdasági szaktanfolyamokra is az asszonyokat. Kézimunkára is tanítják majd az érdeklődő nőket. El akarja érni a nőtanács, hogy az asszonyok ismerkedjenek meg és foglalkozzanak a gyönyörű népi himzűkkel, magyaros motívumok feldolgozásával is a kézimunkák készítése során.

Sok látnivaló a Délalföldi Mezőgazdasági Kiállításon és Vásáron

Ismeretes, hogy az idén elmarad az országos budapesti mezőgazdasági kiállítás és vásár. Ehelyett az ország néhány nagyobb városában, táj- és központjában rendeznek mezőgazdasági kiállításokat és vásárokat. Ami a szegedi mezőgazdasági kiállítást és vásárt illeti, ez Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megyék lakosságát teljes mértékben kárpótolja a budapesti kiállításért.

Az Attila utcai főbejáratnál helyet foglaló díszes pavilonban kapnak helyet az ország és a Dél-Alföld legjobb nagyüzemi gazdaságait bemutató dokumentációs anyagok. A főpavilon után a következő látványosság a mezőgazdasági gépkiallítás lesz. Munkás-paraszt kormányunk nagy erőfeszítéseinek eredményeként Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megyékbe is havonta érkeznek újabb hazai és külföldi mezőgazdasági gépszállítmányok. A mezőgazdasági kiállításon és vásáron

a nyári szállítási gépkollekció egy része kerül bemutatásra.

A nagy tér jobb oldalán foglal majd helyet az erdészeti pavilon, ahol a látogatók a táj korszerű erdőgazdálkodásának sok-sok szép sikerével ismerkedhetnek meg.

Látványosságnak ígérkezik a vadászati kiállítás is, melyen a Budapesti Nemzeti vadászati kiállításnak csaknem a teljes anyagát bemutatják. A nagyszámú, különböző vadállatpreparátum mellett élővadbemutató is lesz. Őzek, vaddisznók, nyulak, rókok, azonkívül vadlibák és más vad víziszárnyasok egész sokaságát helyezték el ebben a pavilonban.

A Délalföldi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár nem lenne teljes halászlái pavilon nélkül.

A Fehértó és a Tisza halállományának legszebb példányait mutatják be a nagyközönségnek.

A Délalföldi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár a magyar mezőgazdaság, a falu szocialista átszervezésének jegyében kívánja nagy oktató-nevelő szellemű feladatát teljesíteni. Epp ezért a kiállítás és vásár 24 ezer négyzetméter területének legnagyobb részét a táj 22 legjobb termelőszövetkezetének, négy állami gazdaságnak és 8 kísérleti, illetve tanfolyamos pavilonjai foglalják el. Ezek ismertetik új sikereket hozó agrotechnikai módszereiket.

Országosan is elismerést érdemel például a rőszkei Leni Tsz tavalyi 18 és fél mázsás búzatermésátlaga, az újszegedi Haladás Tsz 20,5 mázsás átlag ősziárpa-termése. Ugyanebben a közös gazdaságban a múlt évben már

27,6 mázsa májusi morzsolt kukoricának megfelelő termést takarítottak be holdanként. A növénytermesztési bemutatón méltó módon képviselteti magát

az országos hírű makói Ütörő Termelőszövetkezet is, melynek gazdái nevezhetjük jelenleg a Dél-Alföld legjobb kukoricatermelőinek. A főbb növényfélések mellett természetesen helyet kapnak még a rozs, a burgonya, a zab, a cukorrépa, a kender, a lucerna és a Dél-Alföld többi hagyományos szántóföldi növényei.

A növénytermesztési bemutatót nagyszerűen egészül majd ki a táj állattenyésztési színvonalának szemléltetésével. A szarvasmarha-tenyésztésben a vásár igazgatóságának díjaiért 6-7 ezer kilogramm évj tejhozamot biztosító

szűfolt. A két-három kisebb szobából álló üzemből mintegy 70 cukrász dolgozik. A ruhájuk, a kezük, az asztaluk és a szerszámok is tiszták, kifogástalanok. Nyugodtan be lehet tehát térni a szegedi cukrászdákba, mert az üzemből gondosan ügyelnek a higiéniaára. A zsúfoltság azonban több problémát okoz. Megnehezíti a dolgozók munkáját és akadályozza a még nagyobb tisztaságért. Kiseb hibát itt is találunk. A törülközők például szennyezettek, sőt az egyik-ken vastagon áll a csokoládékrém.

Egy figyelmeztetés

A doktornő más kifogást is talált, mégpedig az egyik cukrászsegédnél meglepődeve vette észre, hogy a tojásokat mosás, fertőtlenítés nélkül üti a tálba. Pedig a szabály előírja, hogy csak fertőtlenítve szabad használni, mert erősen szennyezettek. A cukrászsegédet figyelmeztették, egyelőre csak szőbe-ileg, de ha még egyszer ilyesmi előfordul nála, komoly büntetésre számíthat. A helyzettől felmérése után a KÖJALL megbízottja felhívta a figyelmet, hogy más élelmiszerüzemekben nagyszerűen bevált a klóros folyadékkal átitatott lábtörölő használata. Jó lenne ezt itt, a Szegedi Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalat központi cukrászüzemében is alkalmazni.

A Szegedi Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalat Kölcsey utcai központi konyhájában készült torták, aprósütemények a város minden éttermében, eszpresszóiban, sőt még a csemegézetekben is megtalálhatók. Ezt a hatalmas mennyiséget egy helyen, a központi telepen készítik, első utunk ezért ide vezetett.

Az alkalmatlan szállítókocsi

A központi cukrászüzem szűk kis udvarán zöld, csúszkolt szállítókocsi áll, éppen süteményt visz ki az üzletbe. Első pillanatra látszik, hogy ez a kocsi nem alkalmas élelmiszerszállításra. A kocsi belébe ugyanis leszakadozott, s az így nehezen tisztán tartható farészekben vastagon áll a fekete por. A gépkocsivezető meglepetésként is, hogy ezt a kocsit csak ideiglenesen használják sütemények szállítására, mert a másik javítás alatt van. A gépkocsi a Belkereskedelmi Szállítási Vállalat kocsija volt.

Beljebb kerülve a cukrászüzembe, rögtön szemünkbe tűnik, hogy a helyiség túl-

törzkönyvezett teheneikkel szinte egyformán eséllyel indulnak a szentesi, a székkutasi, a hódmezővásárhelyi tanfolyamok, a szentesi Felszabadulás, a földéaki Dózsa és a makói Ütörő Termelőszövetkezetek.

A mezőgazdasági kiállítás és vásár

egyik érdekessége lesz a kertészeti bemutató.

A virágbemutatót nem kevesebb, mint 200 fajta gyönyörű rózsát állítanak ki az újszegedi Haladás, a Rózsza Ferenc Tsz gazdái, a Szegedi Kertészeti Vállalat dolgozói. Konyhakertészeti termelvényekkel reprezentálnak majd a ságváritelepi Tánács, és a baktói Felszabadulás Tsz-ek. A kertészeti növények díszre a virágok mellett a hírneves szegedi paprika lesz.

Kielégítő-e a szegedi élelmiszeripari üzemek tisztasága

A központban levő konyhán pedig 2100 ebédet készítenek el. A hőség szinte kibírhatatlan. S az asszonyok mégis hősiesen végzik munkájukat, tudják, hogy ezzel nagyon sok nőtársuk munkáját könnyítik meg. Turóczy doktornő itt is javaslatot tett. Helyes lenne szódavíz helyett külön erre a célra készített konyhasós ásványvizet adni. Mert a nagy hőségben igen nagy a szervezet sóvesztése. Az üstök, edények tiszták, gondozottak. A falakról azonban mármint lehet ugyanezt elmondani. Füstölők, piszkosok, s az olajfesték már teljesen lepergett róluk. Mentségül a konyha egyik vezetője, Kassa elvtárs mindjárt el is mondta, most várják a közműveseket, festőket, hogy az építők konyhájának rendezése után ezt a telepelyet is felújítsák.

A konyha raktára jól hűtött, tisztán tartott. Rendet is kell itt tartani, hiszen hetenként mintegy 34 mázsa húst dolgoznak fel. Ha itt valami rendellenesség lenne, például a húsok hűtésénél, több ezren betegednének meg. Dehát ilyesmirel szó sincs, mert a raktárt különös gonddal kezelik.

Körutunk során az a vélemény alakult ki, hogy a dolgozók érzik a felelősséget munkájuk és munkatársaik, a lakosság egészsége iránt. Tudják, hogy a legkisebb hanyagság komoly veszélyt jelentene több ezer ember egészségére. Eppen ezért jó lenne, ha ezt a törekvést az illetékesek még azzal is segítenék, hogy javítanának munkaviszonyaikon, mert korszerűbb munkahelyen könnyebben, jobban tisztában megy a munka.

Ahol kétezer emberre főznek

Szegeden a legnagyobb üzemi konyha az Alföldi Vendéglátó 6-os számú egysége. Itt összesen 6 ezer ember részére főznek, sütnék.

Közös felelősség az új kenyérért

Bőven van most teendőnk a paraszt embereknek. A növényápolással egyidőben kell végéznünk az aratást. Felelősségteljes feladat ez, hiszen az ország gabonával, kenyérral való ellátása függ tőle. A munkásosztály áldozatokat hozva tisztességgel teljesíti a dolgozó paraszttal szembeni kötelességét: gépeket, motorokat, ruhákat és nagyon sok más iparcikket ad a falunak. Most a dolgozó parasztiokon a sor, hogy a földeken végzett jó munkával saját maguk és az ország javára viszonyozzák ezt. Elmondható, hogy általában így történik ez Szegeden és a szegedi járásban is.

A termelőszövetkezetek tagjai, a régiók és újak kora reggeltől késő estig kint vannak a határban és dolgoznak. Az öntudatos, tavasszal belépett új tsz-gazdák is azt vallják: »Tőlünk, a mi munkánktól függ, hogyan alakul a jövedelmünk. Helyettünk senki nem végezheti el a munkát, kihasználjuk hát az időt, hiszen a miénkről, a magunkról van szó.« Nagyon igaz szavak ezek! S elsősorban a termelőszövetkezeti gazdák a felelősek azért, hogy milyen gazdálkodást folytatnak, milyen lesz a termés. Tagadhatatlan, hogy az időjárás előnyösen vagy hátrányosan befolyásolhatja a termést. Kétségtelenül igaz azonban az is, hogy hiába a megfelelő időjárás, ha nem párosul ehhez a szorgalom, az odaadó munka. A tavasszal kezdő, új termelőszövetkezetek gazdái is mindjobban felismerik ezt és igen derékán munkálkodnak a földeken. A régi termelőszövetkezetbe belépett új tagok szintén igen jól kiveszik részüket a közös munkából.

Ruzsán tavasszal kezdtek a közös munkához a Napsugár, a Győztes, a Szivárvány, a Haladás, és az Aranykalás Termelőszövetkezetek tagjai. Ezekben a tsz-ekben szépen és jól halad a nyári munka, akárcsak a baksi Új Életben, s általában a többi új és régi

termelőszövetkezetekben, vagy a tsz községekben, mint például Rőszkén és Deszken. Bakson és Rőszkén is az öntudatos tsz-tagok igen helyesen fellépnek a munkától húzódozó néhány társukkal szemben. Ezekben a helyeken is kimondották a közgyűlésen, hogy a gépek mellett kézi erővel is aratnak, kora reggeltől késő estig, mert erre is szükség van. A cséplés elvégzésére munkacsapatokat alakítanak. A deszki Kossuth és a szőregi Petőfi Termelőszövetkezetekben is — amelyek tíz év óta működnek — azok új belépő közös egyetértésben dolgozik a régi tagokkal. A ruzsai, a baksi, a rőszkei, a szőregi és a deszki jó munkában is ott tükröződik a felvilágosító tevékenység ereje. A kommunis-ták, a tsz legöntudatosabb pártönkivüli tagjai a felmerült kérdésekről — ilyenek mindig akadnak az életben — szép szóval beszélgetnek szövetkezeti gazdátársaikkal. Példát is mutatnak a munkában, igaz szavaik a tudatig hatolnak és így formálják társaikat, magukkal ragadvá őket a helyes úton.

Hosszan sorolhatnánk azokat a példákat, amelyek bizonyítják, hogy a régi és az új termelőszövetkezetekben általában hangszorgalommal dolgoznak. Pezseg, forr az élet a falvakban, s a dolgozó hétköznapiakban, olykor ügyvel-bajjal, de erősödnek az új paraszti élet erős és mindig erősödő hajtásai.

Az új belépők, az új termelőszövetkezetek gazdái szocialista keretben dolgoznak. Tudatuk azonban még elmarad emögött és ez természetesen vehető, érthető. Az új termelőszövetkezetekben, az új belépők között vannak még olyan emberek is, akik átitatódottak a helytelen és többször igen károsan ható kistulajdonosi szemlélettel, amit még volt egyéni gazdaságokban vetettek magukra. Erről nem tehetnek, tudatuk formálását azonban nagyon türelmesen érveikkel és tényekkel állandóan végeznünk kell. A felvilágosítás, az igazság melletti határozott kiállítás, a téves és esetleg káros nézetek eloszlatása mind fontos, de különösen az most, amikor a nagy nyári munkákban vagyunk. Segíteni kell ebben nemcsak a termelőszövetkezetek kommunis-táinak, a termelőszövetkezetek öntudatos pártönkivüli tagjainak, hanem a falu valamennyi kommunis-tájának, a községi pártszervezetnek, az államhatalom helyi szervének, a tanácsnak, azután a népfrentbizottságnak és az ebben levő értelmiségieknek. A községi pártszervezet a falu politikai életéért felelős, öntevékenyen és önállóan kell dolgoznia.

Sajnos a községi pártszervezetek egy részénél nem mondható el, hogy eléggé törődnek a termelőszövetkezeti tagok öntudatának növelésével, a felmerülő és az élettel járó problémák igazán tartalmas, maradéktalan elintézésével. A helyi tanácsok munkájában is van bőven javítani való. Főleg az kell, hogy hatékonyan intézkedjenek, s ne a járási tanácstól várják olyan feladatokat megoldását, amelyeket ott helyben kell intéznie. Most nagyon fontos, hogy igazán jól elősegítsék a mezőgazdaság nyári feladatainak tökéletes végrehajtását. A községi pártszervezetek ezért fogják össze a helyi erőket, s legyen mindenütt céltudatos tevékenység. Nemcsak helyes dolog, hanem egyben követelmény is, hogy a községi tanácselnök, a helyi tanács többi vezetője minél gyakrabban

forduljon meg a termelőszövetkezetekben, s ott járuljon hozzá az esetleges kérdések megoldásához.

Külön szép feladat vár a termelőszövetkezeteket patronáló üzemekre, vállalatokra és intézményekre. Segítsenek továbbra is a falusi öntudat növelésében és ez már most, a nyári munkánál válják újabb anyagi erővé a falvakban. A termelőszövetkezetekben várják a munkásosztály képviselőinek okos, testvéri szavait. Keressék is hát fel termelőszövetkezeti barátaikat és az idősebb testvér módján ismét segítsenek az új paraszti élet útját járó falusi embereknek.

Több helytelen nézettel találkozhatunk. Ilyenek vannak Algyőn. Meg kell azt is mondani tisztán, hogy néhány új tsz-tag — Dobosi István, Németh Gyula, Terhes Gábor Jánosné, ifj. Boldizsár Istváné, Bellová Mihályné — demagógiát folytat és ezzel néhány társukat is megzavarják. Különféle ostoba dolgokat kürtölnek. Például azt, hogy csak 8 órát dolgoznak, most, a nyári munkákban is, meg arassanak le az ipari munkások helyettük. Azután több, a termelőszövetkezet működési — és alapszabályával ellentétes dolgot követelnek. Ezek a nagyhangú emberek még tavaly is, amikor egyéniek voltak, a földeken 16-18 órát dolgoztak nyáridőben. Most csak 8 órát akarnak. S ezért a 8 órai munkáért jóval többet is kívánnak, mint az egyéni korukban végzett 16-18 óras munkáért. Minden józan gondolkodású paraszt ember tudja, hogy a mezőgazdaságban a nyári nagy munkák idején nem lehetséges a 8 órai munkaidő, mert ha így lenne, ezzel komoly károkat okoznának maguknak, az országnak. A termelőszövetkezetben sem lehet munka nélkül előbbre haladni, ott is dolgozni kell, ha nem is annyit, mint a jó munkaszervezés nyomán, mint az egyéni földeken. Vajon mit szólna Dobosi István és többi társa, ha a munkások azt mondanák: jöjjön a parasztgyárba és csináljon ruhát, cipőt, gépet, kerékpárt, kárpát, termeljen áramot, meg az ehhez szükséges szénét stb. Milyen nevetséges ezek után a hangoskodásuk: „Arassanak le az ipari munkások.” Az alapszabállyal kapcsolatban pedig csak annyit: pontjaikat Dobosiék is elfogadták, miért akarják hát most felrugni?! Összintén megírtuk ezt is, hiszen erre kötelez a barátság, tisztességes szándékunk Dobosiékkal szemben. Nem is őket, hanem demagóg beszédjüket ítéljük el. Ezt a demagógiát, reméljük, hogy elvetik, és úgy beszélhetünk majd róluk, mint szorgalmas tsz-tagokról, akik szóval és tettel a maguk, a közösség hasznát szolgálják. Az ember vét hibát, de tisztességgel ezt jóvá teheti. A róluk szóló sorok is ehhez akarnak támogatást nyújtani.

Végezetül ismétéljük: általában rendben, jól, szorgalmasan halad a munka a mezőgazdaságban, a dolgozó parasztnak jó termést takaríthatnak be. Ennek minél eredményesebb végrehajtásához, a tsz-tagok öntudatának növeléséhez nem sajnáljuk megadni — és nem is sajnálhatjuk — a segítséget. A társadalom közös felelőssége ez, egyaránt a paraszt, a munkás, az ország és egész népe érdekében.

Morvay Sándor